

[Sonja Albrink]

ikke komme ind på dem alle sammen, men kun fremdrage to spørgsmål, som jeg synes jeg vil nævne her i forbindelse med andenbehandlingen.

Det første spørgsmål, som jeg vil nævne, gik på, hvilke konsekvenser det ville have, hvis man lagde et skatteloft på kasinoafgiften. Svaret fra ministeriet og ministeren var, at det ikke ville have de store provenuvirkninger, hvis man lagde sådan et skatteloft over kasinoafgiften.

Det andet spørgsmål gik på troncen. Vi har allerede debatteret troncen ved, at man i dag med det nye lovforslag, som er til behandling, udtager visse kategorier af personkredsen, således at disse ikke er omfattet, som de tidligere har været.

Vi mener i forbindelse med troncen, at der er nogle uløste problemer, som vi må følge nøje. Vi mener, at både bestemmelserne om skatteloftet og om troncen efter det nye lovforslag er fine for de små kasinoer, men at der vedrørende Casino Copenhagen er et problem her, som man ikke helt har løst på tilfredsstillende måde. Vi har i Danmark kun ét stort kasino. Det havde været nemmere, hvis vi havde haft to store kasinoer, for så havde vi haft et sammenligningsgrundlag. Det har vi ikke, og det er også her, at de uløste spørgsmål ligger.

Når vi har fået kasinoer i Danmark, har tanken selvfølgelig været den, at det er godt turistmæssigt, og det er også godt arbejdspladsmæssigt. Så er det selvfølgelig både inden for det sikkerhedsmæssige og retspolitiske et problem, at der sker en form for hvidvaskning af penge.

I forbindelse med betækningsafgivelsen fik CD indført en revisionsbestemmelse, som vi er meget glade for, og vi vil, ligesom tidligere ordførere har udtalt, følge denne sag meget nøje.

Vi stemmer for justitsministerens ændringsforslag, og vi stemmer for loven, og vi kan dermed ikke stemme for de andre ændringsforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Formanden:

Der skal stemmes, og mens man er på vej til sin plads, vil jeg lige sige, at tavlen til venstre er slukket, fordi der var lidt flimmer i den og der var medlemmer, der syntes, det var gene-

rende, at den stod og blafrede. Ja, til venstre for mig, Alting i Folketinget ses – i hvert fald indimellem – fra formandens synspunkt.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes, idet 51 stemte for, 78 imod.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes, idet 50 stemte for, 78 imod.

Ændringsforslag nr. 3
forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4
forkastedes, idet 8 stemte for, 122 imod.

Ændringsforslag nr. 5 og § 1, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6
forkastedes, idet 8 stemte for, 119 imod.

§ 2, ændringsforslag nr. 7 om en ny affattelse af § 3 og § 3 i den nye affattelse
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

25) Anden behandling af lovforslag nr. L 25:

Forslag til lov om ændring af lov om privat byfornyelse. (Almennyttige boligselskaber).

Af boligministeren (Kofod-Svendsen).

(Fremsat 13/10 93. Første behandling 26/10 93. Betænkning 14/12 93).

Der var stillet 18 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Som det også fremgår af betænkningen, er der af boligministeren stillet et ret anseligt antal ændringsforslag, og det er ændringsforslag, som vi kan støtte, og som vi tror samlet set vil få en gavnlig effekt på udnyttelsen af lov om privat byfornyelse.

Jeg skal ikke her gennemgå samtlige ændringsforslag, men klart tilkendegive, at vi med disse forslag mener at have imødekommet en lang række af de ønsker, der har været fremført udefra, om at få loven om privat byfornyelse til at fungere noget bedre. Vi håber, og vi tror, at vi med dette har givet de muligheder, der skulle til, for ikke mindst at få gang i forbedringerne af de private udlejningsejendomme til gavn for lejerne og for beskæftigelsen.

Til gengæld er det med nogen forundring, at vi har måttet konstatere, at De Konservative, Venstre og Fremskridtspartiet på en lang række meget væsentlige områder ikke kan støtte ændringsforslagene.

Det undrer os også meget, at de samme partier så klart tager afstand fra, at den almennyttige sektor bliver omfattet af loven om privat byfornyelse. Vi troede faktisk, at også de tre borgerlige partier var optaget af at få mere gang i beskæftigelsen. Tilsvarende kan man undre sig over, hvorfor de borgerlige partier ikke mener, at den almennyttige sektor skal have de samme muligheder for at kunne udnytte lov om privat byfornyelse, som de andre sektorer allerede har fået.

Jeg undrer mig også over, at De Konservative, Venstre og Fremskridtspartiet ikke har større forståelse for betydningen af en fremrykning af tidspunktet for veto m.v. i forbindelse med genhusningsreglerne.

Vi har ligeledes meget svært ved at forstå modstanden mod den foreslåede konsulentordning, som der bliver givet udtryk for fra de tre borgerlige partiers side. Vi tror faktisk, at konsulentordningen vil være et meget væsentligt incitament ikke mindst for de mange lejere, som har været lidt bekymrede for at gå

ind i en aftale om privat byfornyelse. De har med dette forslag nu mulighed for at kunne få den rådgivning og vejledning, som jeg tror at mange har savnet, og som vi tror har været årsag til at mange har sagt fra; men det betyder åbenbart ikke noget for de tre borgerlige partier.

Generelt forstår vi ikke Venstres, De Konservatives og Fremskridtspartiets holdning, og set i relation til, at netop loven om privat byfornyelse har disse partier så klart ønsket at få gennemført, forstår vi ikke, at man ikke er lige så optaget af at få gennemført ændringer, som vil betyde, at loven rent faktisk ville blive anvendt og dermed skabe nogle flere arbejdspladser. Samlet set betragter vi disse ændringsforslag som væsentlige forbedringer for den private byfornyelse, og vi tror, de vil betyde, at vi får skabt nogle mere tidssvarende boliger og får sat mere gang i beskæftigelsen.

Området for, hvad der kan indgå i privat byfornyelse, udvides væsentligt med disse ændringsforslag. Nu kan der også gives tilskud til omdannelse af ubeboede erhvervslejemål til beboelse. Med den nuværende mangel på lejligheder flere steder og med alt for mange ledige kvadratmeter tomme erhvervslejemål betragter vi dette tiltag som et lidt spændende moment, men omvendt vil jeg godt tilkendegive, at netop fordi der er disse nye og ret ukendte elementer i det, vil vi være meget optaget af at følge udviklingen og se, hvordan det i praksis kommer til at fungere; jeg tænker her bl.a. på lejefastsættelsen i de tomme lejemål og i erhvervslejemålene.

Vi vil også meget nøje følge konsekvenserne af ændringer i genhusningsreglerne. Jeg håber, at boligministeren er enig i, at det er noget, der skal følges for at se, hvordan det vil udvikle sig.

Det har også i forhold til disse ændringsforslag været vigtigt for os at sikre, at lejernes sikkerhed ikke blev sat over styr. Vigtigt for os har det været, at der blev skabt en større tryghed og en bedre overskuelighed for den enkelte lejer, der skulle deltage i byfornyelsen.

Alt i alt mener vi, at der er tale om et hele, som vi både håber og tror vil sætte gang i lov om privat byfornyelse. Mange boliger trænger til det, og det vil samtidig give et væsentligt løft i beskæftigelsen inden for byggesektoren, og det trænger vi så afgjort til.

[Lissa Mathiasen]

Derfor kan vi støtte de af boligministeren fremsatte ændringsforslag.

Pernille Sams (KF):

Nu er der tit meget i boligpolitikken, fru Lissa Mathiasen undrer sig over, og nu undrede fru Lissa Mathiasen sig så igen over det, vi andre mener, selv om der bestemt ikke er noget nyt i vores holdning.

Jeg kunne jo lige så godt sige, at Socialdemokratiets holdning undrer mig. Det gør den ikke, for jeg kender den, for sådan har den været i mange år, men jeg har vel lige så god ret til at undre mig, som fru Lissa Mathiasen har.

Jeg har lyst til at sige til boligministeren, at vi blev meget positivt overrasket over hans stribe af ændringsforslag. Generelt er mange af dem gode; man kan næsten sige, at der ligger et helt nyt lovforslag på Folketingets bord efter alle disse ændringsforslag, og som helhed er lovforslaget bestemt bedre nu end før, hvis ændringsforslagene bliver vedtaget, hvad jeg går ud fra de gør.

Der er flere af forslagene, som vi tidligere har efterlyst i store og høje vendinger, bl.a. at de ubeboede ejendomme kommer med, og at man kan behandle lejligheder enkeltvis; ombygning af erhvervsjendomme finder vi også meget positivt.

I det sidstnævnte tilfælde tror jeg nu, at man, når loven kommer til at virke, må indse, at den måde, regeringen har skruet beregningen af førlejen i erhvervsbyggeriet sammen på, er problematisk. De beregninger, man kommer frem til af førlejeniveauet, vil blive for lave, og derfor vil det sikkert heller ikke få den store effekt, men når regeringen nu ser, at jeg får ret i, at det ikke kommer til at fungere, kan vi jo regulere på det.

Det er en lidt besværlig procedure, der er indlagt, men det er da bedre end ingenting. Jeg synes, at når man ser denne procedure med førleje og efterleje og alt muligt andet, må da også Socialdemokratiet begynde at kunne se, at hvis man gik mod en lidt friere huslejefastsættelse, ville man slippe for alle de bureaukratiske før- og efterlejberegninger og alt muligt andet, og så ville man først rigtig kunne få gang i det.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Man kan undre sig, når man lytter til fru Pernille Sams, der bl.a. sagde, at De Konservative generelt syntes, at det var nogle utrolig gode tiltag, der kom fra boligministeren. Når de bemærkninger er faldet, synes jeg, vi trænger til at se dem i forhold til de ændringsforslag, der er stillet af de tre borgerlige partier, for at få svar på, hvorfor man ikke synes, det er rimeligt, at den almennyttige sektor skal med ind under privat byfornyelse. Hvorfor ønsker man ikke at støtte ændringsforslaget om en inkorporering af konsulentordningen? Hvorfor ønsker man ikke at støtte forslaget om ændringer af veto? Og som det sidste: Hvorfor ønsker man ikke at støtte ændringsforslag om genhusning? Vil de ikke alle sammen have en positiv effekt? Ville det ikke være væsentlige elementer i, at privat byfornyelse kom til at fungere bedre? Jeg spørger bare.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Nu er det jo sådan, at regeringen har bestemt, hvad det er, vi stemmer om, og sagen er, at mange af de forskellige ting, som fru Lissa Mathiasen nævnte, kobles sammen i ét ændringsforslag. Det vil sige, at vi ikke får mulighed for at stemme for alle de små detaljer, som er koblet sammen i det, der hedder ændringsforslag nr. 7. Nogle af delene i ændringsforslag nr. 7 synes vi er positive, andre er vi skeptiske over for, og derfor har vi sagt, at vi som helhed undlader at stemme for ændringsforslag nr. 7, netop fordi der både er nogle positive og nogle negative sider i det.

Der er, så vidt jeg husker, 13 selvstændige punkter i ændringsforslag nr. 7, så der er jo ikke noget at sige til, at man kan have en lidt forskellig holdning til disse punkter.

Fru Lissa Mathiasen spurgte, hvorfor i alverden vi havde den holdning, som vi har, til de almennyttige boligselskaber. I den forbindelse vil jeg henvise til førstebehandlingen, som vi faktisk brugte til at snakke om dét, så det kan ikke blive andet end spild af Folketingets tid at gentage nøjagtig det samme ved andenbehandlingen.

Dernæst vil jeg endnu en gang understrege, at en af de væsentlige grunde for os til at undlade at stemme for ændringsforslag nr. 7 – og vi stemmer jo for alle de andre ændringsforslag – er, at vi ikke mener, at den måde, man

[Pernille Sams]

har valgt at lave beregningen af førlejen i erhvervsbyggeri på, kommer til at fungere hensigtsmæssigt; den bliver urealistisk lav. Det har jeg sagt en gang, nu har jeg gentaget det til ære for fru Lissa Mathiasen, og så håber jeg, at fru Lissa Mathiasen har lyttet denne gang.

(Kort bemærkning).

Bodil Thrane (V):

Fru Lissa Mathiasen spurgte, om Venstre er optaget af at få gang i beskæftigelsen, og jeg vil svare, at vi er utrolig meget optaget af at få gang i beskæftigelsen, og derfor vil vi også gerne tilslutte os og støtte de af boligministerens ændringsforslag, som vi tror der er noget beskæftigelse i.

Når vi har haft et ønske om at tage den almennyttige boligsektor ud af den private byfornyelse, er det, fordi vi mener, at der i forvejen er forbedrede vilkår for den private udlejningssektor, og vi mener ikke, at der kan skabes yderligere forbedring.

Vi tror, at det er positivt med den individuelle aftaleret, som der er meget beskæftigelse i, og forslaget om, at de tomme huse kan komme ind under den private byfornyelse, for det er der også meget beskæftigelse i.

Vi tror også, det er positivt, at erhvervslejemål kan laves om til boliger; det er der en masse arbejdspladser i, men vi tror ikke, at der er arbejdspladser i et øget bureaukrati, som en del forslag handler om, og derfor kan vi ikke støtte dem.

Vi vil som sagt forholde os positivt til de ændringsforslag, vi tror der er øget beskæftigelse og nogle forbedringer i for den private byfornyelse, og forholde os kritiske til de andre.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil godt sige til både fru Bodil Thrane og ikke mindst til fru Pernille Sams, at de forklaringer kan ingen være tjent med, og dem køber jeg i hvert fald ikke. Hvis det skulle være af tekniske grunde, man ikke kan stemme for disse forslag, hvorfor har man så ikke stillet ændringsforslag om at få dem splittet op? Det havde dog været naturligt. Det er en søgt forklaring, og jeg må konstatere, at det er nemmere bare at sige noget, der lyder pænt, og så i øvrigt lade være med at forholde sig til det praktiske arbejde herinde.

Hvad angår den almennyttige sektor, kan det godt være, at fru Pernille Sams mener, at det blev der talt om under førstebehandlingen, men jeg vil godt spørge, om jeg har forstået det ret. Årsagen til, at man ikke ønsker, at den almennyttige sektor skal med, er rent ideologisk, og det sætter man højere end beskæftigelsen og vægter det altså tungere end lejernes mulighed for at få forbedret deres boliger. Jeg kan ikke få andet ud af det svar, fru Pernille Sams har givet mig.

(Kort bemærkning).

Bodil Thrane (V):

Jeg vil gerne sige, at med den konstruktion, som disse ændringsforslag har, er det utrolig teknisk og meget svært at pille de delelementer ud, vi eventuelt ville have støttet under dette punkt 7, som vi nu undlader at stemme til.

Jeg kan ikke lade være med at sige, at når vi nu har en flertalsregering, har vi måske heller ikke haft så mange muligheder for at få indflydelse på de forandringer, vi måtte have ønsket i denne sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Nu synes jeg nok, at fru Lissa Mathiasen virkelig strammer den. Hvis der er nogen, der ikke har gjort forarbejdet ordentligt i denne sag, er det i hvert fald regeringen. Man fremsætter et lovforslag, og så stiller man samme dag, som der skal afgives betænkning, i Boligudvalget med 30 sider ændringsforslag, og så siger fru Lissa Mathiasen nu, at det da også er for dårligt, at vi ikke har splittet de i forvejen enormt mange ændringsforslag op.

Det er da urimeligt, at regeringen giver os den slags arbejdsforhold. Vi ville gerne hjælpe regeringen med at få vedtaget dette lovforslag inden jul, og selv om regeringen kom med 30 sider ændringsforslag samme dag, man ønskede betækningsafgivelse, gik vi ind på det, men vi sagde tydeligt i udvalget, at der var visse dele af det ændringsforslag, som åbenbart nu er kommet til at hedde nr. 10, som vi syntes var positive, og visse dele, vi syntes var negative, og det havde fru Lissa Mathiasen overhovedet ingen kommentarer til i udvalget.

Nu gør fru Lissa Mathiasen det lige pludselig til et stort politisk spørgsmål, at vi har sagt

[Pernille Sams]

nej til noget og ja til noget andet. Det er altså helt urimeligt, og hvis det er på den facon, vi skal til at arbejde i Boligudvalget, vil jeg bare sige, at næste gang regeringen stiller en række ændringsforslag samme dag, der er betænkningssafgivelse, bliver der ikke afgivet betænkning, for så går vi ned i alle detaljerne, sådan som fru Lissa Mathiasen nu efterlyser det.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil godt lige starte med at sige om ikke andet så af hensyn til historieskrivningen, at det altså ikke er ændringsforslag nr. 7, det drejer sig om, men nr. 10. Jeg formoder, at der er tale om en fortalelse fra både fru Bodil Thrane og fru Pernille Sams' side.

Det kan da godt være, at man synes, det har været utrolig svært, som fru Pernille Sams siger, men jeg synes egentlig, det er en urimelig anklage, man dermed kommer med mod huset her. Man har fået tilbudt den assistance, man havde behov for, og om ikke andet kunne man da have tilkendegivet nogle af disse holdninger i et betækningsbidrag; det er såmænd ikke særlig besværligt. Det har man heller ikke gjort, og derfor må jeg altså opleve den måde, hvorpå de tre borgerlige partier opfører sig i denne sag, som værende et ønske om at træffe det lette valg.

Så sagde fru Pernille Sams og hævdede stemmen meget, at det var helt urimeligt at gøre den almennyttige sektor til et storpolitisk spørgsmål. Det kan man jo mene. Jeg synes, det er helt urimeligt over for de lejere, som ikke kan få andet svar, end at fru Pernille Sams ønsker at sige nej af ideologiske årsager. Jeg synes egentlig, det er et helt urimeligt svar, De Konservative, Venstre og Fremskridtspartiet giver.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Selv om jeg havde besluttet mig for ikke at tage ordet mere, er jeg nødt til det, når fru Lissa Mathiasen siger noget, som er i direkte modstrid med det, jeg sagde.

Jeg har aldrig sagt, at det ikke var et politisk spørgsmål, om den almennyttige sektor skulle med eller ej, tværtimod er det hovedspørgsmålet i hele denne lov, og det er derfor, vi siger nej til den. Det brugte jeg også hele min tale

ved førstebehandlingen til at forsøge at fortælle bl.a. fru Lissa Mathiasen, og derfor vil jeg ikke bruge Folketingets tid på at gentage det.

Det, jeg sagde man forsøgte at blæse op til et storpolitisk spørgsmål, var, om vi havde forlangt at få under opdelt det, der hedder ændringsforslag nr. 10, i 13 underpunkter, og det følte vi absolut ikke at der var baggrund for at begynde på. Jeg synes også, at det er helt urimeligt, at fru Lissa Mathiasen gør det til et stort politisk spørgsmål, som vi skal diskutere og spille Folketingets tid på, om det er delt op i underpunkter eller ej. Men jeg vil absolut tage det ad notam, og så ved regeringen næste gang, den kommer med sådan en stribe ændringsforslag, hvorfor vi er nødt til at sige, at vi ikke kan medvirke til betækningsafgivelse på den facon; så skal vi nok bruge den tid på det, som det kræver.

Formanden:

Jeg må have lov at sige, at jeg ikke synes, at der tilføres debatten noget væsentligt i de korte bemærkninger. Jeg går derfor videre i ordførrækken.

Bodil Thrane (V):

Jeg vil nøjes med meget kort at sige, at Venstre kan tilslutte sig de ændringsforslag, som boligministeren har stillet, undtagen nr. 7, og når vi har set, hvordan lovforslaget efterfølgende ser ud med vores eget stillede ændringsforslag, vil vi tage stilling til, hvordan vi vil stemme til sidst.

Kim Behnke (FP):

Det bliver ikke let at sidde på Folketingstidende efter denne forhandling. Alle de steder, hvor folk har sagt ændringsforslag nr. 7, skal det rettes til nr. 10. Det skyldes bl.a., at der under udvalgsarbejdet var et meget omfattende ændringsforslag, der hed nr. 7, og det hedder nr. 10 i betænkningen. Nu håber jeg, man har styr på tingene på Folketingstidende.

Hvorom alting er, er jeg vel en af dem, der har størst grund til at glæde mig i dag. Min ordførertale under førstebehandlingen gik på, at lovforslaget var for dårligt, og jeg sagde decideret »om igen« til ministeren. Det har man så efterlevet, selv titlen på lovforslaget er lavet om, så der er ikke meget tilbage af det lovforslag nr. L 25, vi havde til første behandling.

[Kim Behnke]

Noget af det, der nu er ændret, og som er godt, er, at mange af de tomme erhvervslejemål kan ændres til fornuftig beboelse. Det er jo lidt absurd at have et samfund, hvor folk står på venteliste for at få et sted at bo, og samtidig er der tusinder, ja, millioner af kvadratmeter erhvervslejemål, som ligger ubenyttet hen. Så de dele af ændringsforslagene støtter vi.

Så er der det meget, meget omtalte ændringsforslag nr. 10, som ikke bare er ét ændringsforslag, men en stribe underændringsforslag, og fristelsen var selvfølgelig stor til at bruge Folketingets Boligudvalg til at botanisere, stille underændringsforslag osv. Det havde nok også været tilfældet for et års tid siden, men vi er altså i den situation, at vi har en flertalsregering, så at begynde at lave underændringsforslag til en i forvejen kompliceret boliglovgivning ville kun være at spille vores egen tid, for regeringen kan gennemføre det i den form, det foreligger.

Fru Lissa Mathiasen spurgte med adresse til de tre borgerlige partier – lad mig for fuldstændighedens skyld understrege, at Fremskridtspartiet ikke opfatter sig som et borgerligt parti, men jeg forstod fru Lissa Mathiasen – hvorfor de almennyttige boliger ikke skal være omfattet af det her, og det er rigtigt, som fru Lissa Mathiasen sagde, at det er af ideologiske grunde, at de ikke skal det. Fremskridtspartiet mener, at den almennyttige, sociale boligsektor ikke skal være omfattet af den private byfornyelse. Der er rigeligt med paragraffer og hele 12-13 mia. kr. afsat på finansloven i forskellige former for subsidier til den almennyttige boligsektor, så der er ingen grund til, at den også skal være omfattet af disse regler.

Så er der en række punkter om lejernes muligheder for at nedlægge veto, for at gøre indsigelser, og om at udlejer inden så og så mange dage skriftligt ... osv.

Fremskridtspartiet går ind i det med oprejst pande. Vi stemmer imod de ændringsforslag, hvor vi mener, at det eneste, man får ud af det, er at ansætte en masse konsulenter i Lejernes Landsorganisation, som kan tjene nogle store honorarer på at være såkaldte konsulenter rundt om i landet. Folk skal selv tage ansvaret for at bo et sted, at have deres eget lejemål; vi skal ikke have konsulenter og vejledere til at rende rundt for offentlige penge og deltage i

det. Derfor er der ingen tvivl i sindet hos Fremskridtspartiet om, at vi stemmer nej til den gruppe ændringsforslag.

Vi når frem til, at vi vil stemme for alle ændringsforslag på nær nr. 10, 12 og 17, og kan allerede på nuværende tidspunkt sige, at den udformning, loven så får, når vi når frem til tredje behandling, er en ganske anden end den, lovforslaget havde til første behandling, og så kan vi støtte loven. Jeg understreger det på denne måde, fordi det fremgik ved førstebehandling, at vi ikke kunne støtte lovforslaget, men som sagt har boligministeren gjort sit arbejde om igen, og det skal boligministeren ikke have utak for.

Boligministeren (Kofod-Svendsen):

Det er korrekt, at det er nogle meget omfattende ændringsforslag, som er forelagt i dag, og det er også korrekt, at de er kommet sent. Det har en ganske bestemt årsag, nemlig at jeg måtte bruge nogle dage, hvor jeg studerede – for at sige det sådan – Rigshospitalet indvendig fra. Det var sådan, at jeg blev syg, lige før vi skulle have færdigbehandlet disse ændringsforslag og oversendt dem til Folketinget. Jeg beklager, at de er kommet senere, men jeg føler samtidig, at det er den slags force majeure, som kan indtræffe. Jeg er glad for, at de, til trods for at de er kommet sent, er blevet grundigt behandlet i Boligudvalget, og at vi kan færdigbehandle lovforslaget, så loven kan virke fra 1. januar 1994.

Der er virkelig beskæftigelsesmuligheder i det samlede lovforslag, som Folketinget vedtager i morgen. Vi får gang i byfornyelsen i den almennyttige sektor og i den private udlejningssektor, ligesom vi allerede for nogle måneder siden har fået gang i byfornyelsen i andelsboligsektoren. Vi får over en bred front gang i det, vi kunne kalde den forebyggende byfornyelse, hvor vi får bedre lejligheder til gavn for de mennesker, der bor i dem, og samtidig får ledige hænder i arbejde. Altså denne dobbeltgode løsning: lejerne kommer til at bo bedre, lige meget hvilken udlejningssektor de bor i.

Det er en flot konklusion. Vi ved ikke, hvor meget det helt præcis vil udløse beskæftigelsesmæssigt, men der vil være over 4 mia. kr. til rådighed for denne brede indsats. Mange af disse midler har været afsat som følge af tidli-

[Boligministeren]

gere forlig, men ordningerne har ikke fungeret særlig godt i 1993.

Jeg har været meget optaget af, hvordan vi kunne lempe og få formuleret reglerne sådan, at vi virkelig fik denne forebyggende byfornyelse i gang i alle sammenhænge. Det tror jeg vil ske. Jeg er også meget optaget af, at vi over en bred front informerer om det, der her er lagt frem.

Fra Fremskridtspartiets side gav man udtryk for, at konsulentordningen, som den er udformet her, alene vil være til gavn i en bestemt sammenhæng. I den anledning vil jeg gerne gøre opmærksom på, at sigtet er de tillidsskabende foranstaltninger. Vi må konstatere, at der har været et gammelt modsætningsforhold mellem ejere og lejere i den private udlejningssektor, som har betydet, at man ikke har fået indgået de aftaler, som har været lovens intention.

Men jeg tror, at vi med dette får taget et rigtigt skridt til at få nedbrudt noget af den mistilid, som har været en barriere for, at vi får gang i byfornyelsen.

I øvrigt sker der med dette forslag en lempelse af den eksisterende genhusningspligt efter lov om privat byfornyelse. Hidtil har der i loven været en ubegrænset genhusningspligt, hvilket har betydet, at en lejer i realiteten har kunnet kræve at blive genhuset selv i en situation, hvor et privat byfornyelsesprojekt ikke har haft nogen som helst huslejemæssige konsekvenser for vedkommende.

Jeg finder det derfor rimeligt, at man fastsætter en grænse for genhusningspligten, og at 80 kr. pr. m² vil være en passende øvre grænse. I den forbindelse skal man selvfølgelig huske, at den offentlige støtte træder ind, så der de første år for den enkelte lejer maksimalt vil blive tale om 48 kr., der bliver aftrappet over de næste otte år. De 80 kr. er altså en maksimumgrænse.

Men jeg vil ikke på forhånd udelukke, at denne lempelse kan medføre en vis usikkerhed blandt nogle lejere og måske i begrænset omfang føre til, at der nedlægges flere vetoer, end der ellers ville være blevet.

Ligeledes er jeg bekendt med, at adgangen til at gennemføre private byfornyelsesprojekter i tomme ejendomme, hvor der ikke er nogen lejerpart til at påvirke projektet, har givet anledning til en vis bekymring.

Jeg synes derfor, det er vigtigt i denne sammenhæng at præcisere, at vi, som det jo allerede blev aftalt i forbindelse med det oprindelige lovforslag om privat byfornyelse – der er jo tale om en forsøgsordning – ikke bare foretager en generel vurdering, når projektet er færdigt, men også at vi løbende vil foretage en evaluering af, hvorledes lov om privat byfornyelse virker, og at de ovennævnte punkter naturligvis vil være blandt dem, som vi i evalueringen vil fokusere på, dvs. ændringen vedrørende genhusningspligten, og at private byfornyelsesprojekter i tomme ejendomme naturligvis må foregå på en sådan måde, at vi sikrer pris og kvalitet på en rigtig måde.

I den forbindelse kan jeg helt konkret orientere Folketinget om, at man har bedt Statens Byggeforskningsinstitut stå for denne uvildige evaluering af ordningen, og så foretager vi ervedover den løbende evaluering.

Når der kommer en så stor samling ændringsforslag, kan der naturligvis altid være enkelte punkter, man ønsker formuleret lidt anderledes – sådan vil det vel altid være – men jeg kunne godt forestille mig, at hvis vi havde haft en KV-regering, hvor den tidligere boligminister fortsat havde været boligminister, ville man fra V og K's side have holdt nogle taler, hvor man om de mange ændringsforslag, som jeg har stillet, ville have sagt: Her er der altså tale om et betydeligt gennembrud for den private byfornyelse.

Man kunne altid sige, at enkelte paragraffer skulle have været formuleret lidt anderledes, men når det gælder helhedsindtrykket, er jeg overbevist om, at man ville have sagt: Her er der tale om et skridt i den rigtige retning.

Det håber jeg at man vil anerkende. Jeg kan forstå, at der er enkelte ting, man kunne ønske havde været lidt anderledes, men når det drejer sig om det samlede perspektiv, er jeg overbevist om, at man i den situation ville have talt om en virkelig forbedring.

Når det gælder den almennyttige sektor, har jeg lagt overordentlig megen vægt på, at vi i den alvorlige arbejdsløshedssituation, vi er i, virkelig bruger ledige til nyttigt arbejde.

Det, der lægges op til her, vil også betyde en boligforbedring i den almennyttige sektor, og det synes jeg er en fornuftig anvendelse af de ledige samfundsressourcer.

[Bollgministeren]

Totalt set håber jeg derfor, at meget store dele af Folketinget vil bakke op om denne helhedsløsning. Det mener jeg den fortjener, da den både er til gavn for beskæftigelsen og er udtryk for en samlet boligforbedring.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 3
forkastedes, idet 45 stemte for, 78 imod.

Ændringsforslag nr. 6, 11, 14 og 15 og underændringsforslag nr. 2
forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4, 5, 7-10, 12, 13 og 16, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 17 om indsættelse af nye paragraffer efter § 1, ændringsforslag nr. 18, § 2, således ændret, og ændringsforslag nr. 1 til titlen
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

26) Fortsættelse af tredje behandling af lovforslag nr. L 1:

Forslag til finanslov for finansåret 1994.

Af finansministeren (Lykketoft).

(Fremsat 5/10 93: Første behandling 14/10 93. Betænkning 27/10 93. Anden behandling 18/11 93. Tillægsbetænkning 18/11 93. Bilags- hæfte 1 og 2 til tillægsbetænkningen. 1. del af tredje behandling 15/12 93).

Formanden:

Formanden for Finansudvalget, hr. Bilgrav-Nielsen, har ordet for at gøre en mundtlig indstilling.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Efter afstemningerne i går har vi haft et møde i Finansudvalget for at foretage en teknisk gennemgang af afstemningsresultatet, og vi kan konstatere, at der ikke blev stemt forkert – i hvert fald ikke teknisk forkert – og der er derfor heller ikke nye ændringsforslag at fremlægge i dag, og jeg kan derfor på udvalgets vegne videregive finanslovsforslaget til behandling.

Lovforslaget som helhed sættes til forhandling.

*Forhandling***Pia Gjellerup (S):**

Det bliver stadig sværere at fastholde pessimismen – den pessimisme, som vi ellers har oplevet Danmark grebet af igennem de senere år. Vi har nu styr på den danske økonomi, underskuddet på statens finanser er ikke steget i år ud over det, der er forventet, og næste år stiger underskuddet ikke i forhold til i år, og det er første gang i 7 år. Tendensen går derimod hen imod et fald, forventningerne til underskuddet for 1993 kan vi gøre positivt til skamme, idet meldingerne i øjeblikket er, at underskuddet bliver en smule mindre end forventet. På samme måde er forventningerne nu blevet justeret til næste år: også en smule mindre underskud end forventet, men på niveau med i år.

Dermed er der også givet et signal om, at de mange års tradition for, at hver gang der er kommet nye vurderinger fra Finansministeriet, har de indeholdt nye, mere negative skøn. I år har vi oplevet, at skønnene har kunnet fastholdes, eller også har de kunnet vendes til noget bedre. Det synes jeg er en meget god afbrydelse af en rigtig dårlig tradition. Det er fint, at vi kan holde os til skønnene, kan holde os inden for skønnene og oven i købet få dem gjort bedre, som tiden går og vi kan se realiteterne tone frem.

Venstre og De Konservative har i løbet af det forgangne år og især i forbindelse med finanslovsforslagets fremsættelse i august måned vedtaget i tide og navnlig i utide at holde sig til begrebet »pengene fosser ud af statskassen«. Man er øjensynlig blevet lidt tøvende over for, om det overhovedet er gangbart – om man overhovedet er i stand til at bilde andre end sig selv ind, at det forholder sig sådan.